

Μάνος Κοντολέων

**ΑΝΙΣΧΥΡΟΣ
+ ΑΓΓΕΛΟΣ**

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

Βιβλία

Ανίσχυρος 'Άγγελος

του Μάνου Κοντολέοντος | ★★★★★

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΤΣΟΑΚΑ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Ο Μάνος Κοντολέων, 64, γεννήθηκε και ζει στην Αθήνα. Τα βιβλία του όμως τα γράφει στον Άγιο Λαυρέντιο, χωριό του Πηλίου. Έχει γράψει βιβλία για νέους, έχει μεταφράσει περισσότερα για παιδιά, αρθρογραφεί σε εφημερίδες, γράφει σενάρια τηλεοπτικών σειρών και θεωρείται πολιτισμικό γεγονός η έκδοση κάθε βιβλίου του για ενήλικες. Σε αυτό το βιβλίο ένας άγγελος μας διηγείται την ιστορία της Αγγέλας, σε μια ταραγμένη περίοδο, όλο εξεγέρσεις για το φόνο από σφαίρα αστυνομικού ενός αγοριού, στην Αθήνα. Η Αγγέλα γνωρίζει και τους δύο. Και το θύμα και κυρίως το θύτη. Ο άγγελος είναι ανίσχυρος, δειλός αλλά γεμάτος τρυφερότητα και συμπόνια γι' αυτό το είδος, το ανθρώπινο. Προσπαθεί συνέχεια να βοηθήσει, να απαλύνει πόνους. Το βιβλίο θυμίζει την Αθήνα του χειμώνα του 2008 ή «το Παρίσι, λίγα χρόνια πριν». Στον πρόλογο σημειώνεται: «Το έργο είναι μυθιστόρημα. Από τη μια εστιάζει το ενδιαφέρον του κυρίως σε ατομικές αντιδράσεις και απ' την άλλη δεν ακολουθεί όσα συνέβησαν. Αντίθετα, συχνά τα αναστρέφει ή τα παραποιεί, προσπαθώντας να κατοπίσει την αλήθεια των ηρώων του».

GREAT READS

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ • ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ • REAL

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΙΑΣ ΑΝΟΡΕΪΚΗΣ
 Της Μυρτώ Πιπασούλη
 Η αληθινή ιστορία της δημοσιογράφου που φωνάζει «προσοχή, η νευρική ανορεξία δεν είναι αστείο πράγμα».

ΓΙΑΤΙ ΠΟΝΑΜΕ - Η ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ
 Του όρου Frank T. Vertosick Jr
 Μια ιστορική πραγματεία για το ζοφερό θέμα του πόνου, που δεν δείχνει να μη νικιέται.

ΡΕΚΒΙΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΦΙΛΗ
 Του Rainer Maria Rilke
 Έναν αιώνα μετά παρουσιάζεται στο ελληνικό κοινό ο στοχασμός για το θάνατο, τη ζωή, τη φίλια, τον έρωτα.

Η Μουσική του Κόσμου

Της Γιώτας Ν. Γουβέλη | ★★★★★

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ «...από ένα γάμο στο ξωκλήσι του Αϊ-Λια θα ξεκινήσω να σου λέω την ιστορία, ένα γάμο που τον θυμάμαι σαν να 'ταν τώρα, κι ας πέρασαν κοντά σαράντα χρόνια από τότε». Σε κάποιο χωριό στην ελληνική ύπαιθρο στα τέλη της δεκαετίας του '50, όπου η κλειστή κοινωνία καθρεφτίζει τη μιζέρια αλλά και την ισχύ της ανθρώπινης ύπαρξης, η 17χρονη Αρτεμισία γνωρίζει τη βία που όψη της ζωής και στιγματίζεται για πάντα. Θα βρει ελπίδα και χαρά στον έρωτά της για τον Κωστή, που μαζί θα ονειρευτούν και θα σχεδιάσουν μια καλύτερη

ζωή στην πόλη, αφήνοντας πίσω το παρελθόν.

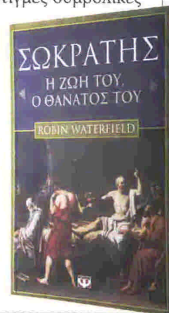
Η Γιώτα Γουβέλη, που έχει σπουδάσει μαθηματικά, με τα τρία της παιδιά και την απαιτητική δουλειά της στη διοίκηση επιχειρήσεων και τη διαφήμιση, φτιάχνει μια τρυφερή ιστορία, γεμάτη Ελλάδα.

Βιβλία

Σωκράτης Η ζωή του, ο θάνατός του

Του Robin Waterfield | ★★★★★

ΙΣΤΟΡΙΑ Ο Waterfield, 58, σπούδασε κλασικές επιστήμες, έκανε μεταπτυχιακά στην αρχαιοελληνική φιλοσοφία και ζει μόνιμα στην Ελλάδα. Εδώ καταπίνεται με τη δίκη και το θάνατο του Σωκράτη, στιγμές συμβολικές και οριακές για την ιστορία του δυτικού πολιτισμού. Οι κατηγορίες, η παραγμένη πολιτικά και κοινωνικά εποχή αναλύονται, για να δούμε πίσω από το μύθο τον αληθινό άνθρωπο που υπήρξε ο Σωκράτης.

ΠΕΝΑ ΡΩΣΣΗ-ΖΑΪΡΗ

ΤΟ ΟΓΚΩΔΕΣ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΣΤΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ ΚΑΙ Η ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΕΝΗΛΙΚΩΝ, ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΟ ΝΕΟ ΤΗΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ «ΑΓΑΠΩ ΘΑ ΠΕΙ ΧΑΝΟΜΑΙ»

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ
ΣΤΟ
People

Οι συνολικές πωλήσεις των βιβλίων της από το 1998 ως σήμερα ξεπερνούν τα 400.000 αντίτυπα. Η ίδια λέει για τον εαυτό της πως «έζησα πάντα μέσα στα βιβλία, γιατί ο μπαμπάς μου, ο Νικόλαος Ρώσσης, είχε εκδοτικό οίκο, τις Εκδόσεις Ρώσση. Τρέφω απεριόριστο σεβασμό για τον παππού μου, τον Ιωάννη Ρώσση, που δεν γνώρισα ποτέ. Ήξερα πως κουβούλουσα ένα όνομα σημαντικό, πως πρέπει να φανώ αντάξιά του». Η Ρένα Ρώσση-Ζαΐρη διακρίνεται στη λογοτεχνία

ενήλικων όχι μόνο για τις αξιωματικότερες πωλήσεις της αλλά και για την τρυφερότητα των ηρώων της. Στο τελευταίο της βιβλίο *Αγάπω θα*

πει Χανομαί διαλέγει τον τίτλο από τον Νίκο Καζαντζάκη: «Μια σκέψη πέρασε από το νου μου. Τι είναι η αγάπη; Γιατί τη χρειαζόμαστε τόσο πολύ; Κι αν δεν έχουμε αγάπηση κι αν δεν μας έχουν αγαπήσει ποτέ, τι μπορούμε να πάθουμε; Έχτισα με τα μάτια της φαντασίας μου μια οικογένεια. Κι ένα σπικτικό αδιαφορίας. Μια οικογένεια χωρίς αγάπη. Από την εμπειρία μου, τόσα χρόνια με τα παιδιά, ως παιδαγωγός, ξέρω καλά πως η αγάπη διδάσκαται. Το παιδί μιμείται. Ανοίγει τα χέρια του να κωθει σε μια αγκαλιά. Χρειάζεται ένα χαμόγελο, λόγια ενθαρρυντικά, αγγίγματα, βλέμματα που καϊδέουν. Κι αν δεν το αγκαλιάσει κανείς, κι αν δεν το διδάξει πώς να αγαπάει, τότε μια ζωή θα αγκαλιάζει το κενό».

